

نامه یک بومه که له :

گلکوی تازه ی بار !

ده مدوی که گلت بدویم و دلم نایه ، نازانم ده تلا و نیمه ده باره گولنیمه ده ؟

ده مدوی که گلت بدویم نی زید مودی دامر کاوی شش سکنی سوور !

ده مدوی که گلت بدویم نی پیکره ی پشاره و ده پنج ، پر ژانسن

زاهی کورستان : خوشی کاک فومار ! خیزانی رو کورچه حضرت !

نی کوتره باریکه ی سریشین و بال خونباری !

جهوت سنان به خوت و خنده مدزنه که ته وه بیودی بنیچیر نیکی

ده ستمو و خرابو به مای ش بانی باز نیکی برززه فر که سه بوری

و دنیایی ده به خشی به تو و ده ولت و ده ماتی به یاری دنیا

تو کر تیکاران وزه همه نیکی کورستان .

نه و ده سته ی هه توانی خوتی وستی ده نایه سه بر نیکی دلی تو ،

ده نه وستی ده ردی که ل ده رمان بکا .

ورمی هه ناسه ی مه سیاهی سه رده می و تیار بودند وه و راه بر نی

نیشان ، نهک بر خشی باز ره ی میر که درویندی ناسان ، به لگوو

ره نجبه رانی سه رنیم زه مینه خاکی بی ده بوورانده وه .

به لام میتا ..... نه سایه شباتی بازگی برزه فر ، نه ه توانی
 ده سی یارگی خوتنه ریت ، نه ودی ه ناسی مه سیای سه روم !
 میتا تو تیرگی بال شکوی ، کهوته و رهوت ، سل شکوت ، له لووتی
 تانه سوار هنده فری و له داوتنی ناسنگه ران ده نیشی بروه !
 ده سا کوته بارینه که ! بال بوه شینه ، سنور بیه رینه و چادی فرمکادی
 هلقینه : له پیر تانه پیر کورستان گومی خوتنه !

نه می گریسی پیغ برا کوتر او ! میتا ضعی نوی جیی به ضعی کون لیر کر دو
 و له ناو ده ریایه ک زوو وور هندا چاوت بزویه ته ترودکی نیگایه که
 زری ده رابه شه وه زه نگ ، بقیه ی زمانیک گزی آداری بیره راله
 جهسته ی جهانی بیده نگ ، نه شته ری قهله تنیک کوانی کونی گویدتی
 ده درگاند ، دایر که روچه و سینه زری بیک ن ده تراند ، زجه ی تو
 مبروی نوی ده شکاند .

به لام میتا ..... نه ترودکی نیگا و نه بقیه ی زمان و نه نه شته ری و تم !

میتا تو تووله ندامتلی لاونی کنار روواری - سین بوی که کورده واری -
 به دم کزه ی زربانی پائیزه وه به تری بریندار و بهارست راه ژرتی و
 خدونی مسوزی شنه ی شه مانی به آره بینی !

ده سانه لاونی که ! گرزنی سووشت شوو که وه و پروانه ناوینی هم :

وینی چوار که له چپست ده فاته بردهم !

شی یارگاری خوشت ویت ترین نخوت ویت کلانی کورون !

نگر تاته سوار و ناسنگه ران راگوزرین ونگر روو بار که له چپست

شوا کاک فومار و روگور جعفریش ده من !

نگر مشروو به سستی ، فیهات بنجوسی ، کور زنگارو که یاروینی

شوی شوا کاک فومار و روگور جعفریش ده من !

بدلام شی پسته رگمی رن ! شی رنه پسته رگ !

کوسه رود و سگه ری تو ، روکله ی مشروو زبیری گل ، توو چینی

وشه و ده ننگ له سه رکنتدی بر و کار ،

له تارکسانی مهرگا ده می که پسته ماری ریان و بوو به خدوی زنده ی هوزان !

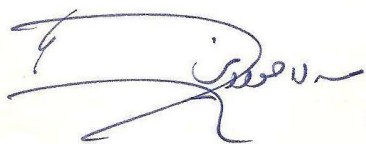

یتا تو زیوارتی ره بنی پرله پس و ترس و تاسه ، هکوه راوتنه بابل
 سری نخوت هک تگ توه و کولان به کولان به جاره به جاره که و توه ته شوئن
 یاری بیروز و پر توی یازک که له خیزوکی مندالاندا ، له سروردی لاوندا
 له تابلوی هفتره مندالاندا ، له گولای پشینه گاندا ، له خستی کوره فاندا ،
 له ماشینی کارفاندا ره بیروزی بیه و ده نیامی بیه .
 نری به بودله زیوارتی دگر که ران له سر نه خستی جوغرافیا جوارنیه یان کشای !
 ره سا هکوتی ، هکیمتی !

نخوت رانگه کینه ! راوی ریلی پیینه ! حو

خوار و زور که رفین و کویستان له گول بوسه و گول له مقل بوسه و صل ،
 بوزه و پشینه بیه ؛
 بونیان بیه که و بیفیان بیه نی ، هچیان مده بوسه و هچیان
 هکما و بیه !

سه ریاپای شم کورستانه ره کینه یازگاری عم شقی شیرینه !
 به به بستی شم فاکه خیمباره گلکوی تازه ی یاره !

13/11/87